

Baidarininkas, Pasaulio vicečempionas ir Europos čempionas, šiuo metu treneris ir tarptautinės kategorijos teisėjas, teisėjavęs Europos žaidynėse bei Lietuvos baidarių ir kanojų irklavimo federacijos vykdomojo komiteto narys bei teisėjų tarybos pirmininkas Vytautas Vaičikonis gimęs 1980 birželio 30 d. Panevėžyje. Šiuo metu dirba Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazijoje ir Panevėžio sporto centre treneriu kur savo patirtį ir žinias perduoda savo auklėtiniams.

Kaip susipažinote su baidarių irklavimo sporto šaka?

Sportuoti pradėjau nuo futbolo ir tik šeštoje klasėje draugas pasiūlė ateiti išbandyti įdomią sporto šaką. Tuo metu apie irklavimą nieko nežinojau ir nebuvo girdėjęs. Sportuoti pradėjau vėlai rudenį, tad irkluoti net neteko, treniruotės vyko salėse. Nebuvau labai aktyvus salės darbe, tačiau anksti pavasarį, dar nenutirpus sniegui, pradėjome irkluoti. Tai mane pakerėjo taip, kad iki šiol gyvenimą sieju su baidarių/kanojų irklavimo sportu. Treniruotės vykdavo natūralioje gamtoje su draugų kompanija. Darbinė atmosfera ir puikus jausmas būnant ant vandens iki šiol neišdilęs jausmas.

Ką esate pasiekę kaip baidarininkas?

Sporte netapsi generolu nesudalyvavęs visuose mūsųuose. Todėl ir mano sportinė karjera prasidėjo nuo mažiausių žingsnelių. Iš pradžių nedideli pasiekimai miesto lygiu, po to savo amžiaus grupėje prizinės vietos vaikų varžybose Lietuvos mastu. Būdamas 17-18 metų kovojau su būsimu savo dvivietės porininku dėl stipriausio jaunio vardo Lietuvoje. Man labiau patiko ilgi nuotoliai, o tuometinis mano pagrindinis konkurentas ir tuo pačiu dvivietės porininkas, mėgo trumpesnius.

Kartu mums sekėsi tikrai gerai: mes pirmieji po nepriklausomybės atkūrimo parsivežėme čempionato medalius (tai buvo Europos jaunių čempionato bronzas, kuri paskatino rinktis profesionalo karjerą). Vėliau puikiai sekėsi ir jaunimo tarpe. Kai tapau stipriausiu Lietuvoje suaugusių tarpe (esu daugkartinis Lietuvos čempionas), prasidėjo tikrasis profesionalus sportas.

2007 m. Vokietijoje vykusiame Pasaulio čempionate sprinto rungtyje iškovojo sidabro medalį. Po metų toje pačioje rungtyje tapau Europos čempionu. Nuo 2005 m. pasaulio taurės etapuose ne kartą esu tapęs prizininku ar nugalėtoju. Deja, pačiame jėgų žydėjime teko baigti sportuoti dėl traumos, kurios tikslų priežasčių nežinau iki šiol.

Kas jums padėjo tobulėti kaip sportininkui?

Noras būti geriausiu. Ganėtinau greitai supratau, kad noriu būti geriausias ir kryptingai siekiau tikslo. Motyvacija – pagrindinis variklis. Neturėjau ypatingų sąlygų (dabartiniais laikais jos būtų laikomos prastomis), bet pirmojo trenerio a.a. Vaidučio Ščiukos pedagoginių sugebėjimų ir noro nugalėti kombinacija tapo puikiu mišiniu. Vėlesniuose etapuose didelė konkurencija neleido atsipalaiduoti, o tėvų palaikymas finansiškai, kuomet esi jaunas sportininkas, irgi buvo svarbus.

Kas paskatino rinktis trenerio darbą?

Sunku buvo pagalvoti, kad teks skirtis su šiuo sportu, todėl sprendimas buvo ganėtinau paprastas. Pasirenkant šį kelią negalvojau nei apie atlyginimą, nei apie tai, kad vasara bus pats užimčiausias metų laikas, kad savaitgalių nebus ir panašiai. Visus darbo sunkumus atsveria auklėtinių pasiekimai, jų entuziazmas bei profesinė laisvė priimti sprendimus bei valdyti treniruočių procesą. Gyvenime turėčiau ką veikti ir be trenerio darbo, bet kol kas visos mintys kaip būti geresniu treneriu.

Kokie garsiausi jūsų auklėtiniai?

Irklavimas brandus sportas, todėl rimti pasiekimai galimi vyresniame amžiuje nei daugumoje sporto šakų. Todėl ir būsimi garsiausi sportininkai dar tik auga. Be abejonės vienas iš šiuo metu perspektyviausių, Olimpinės rinktinės kandidatas Lukas Šakalys, kuris yra buvęs Pasaulio jaunių čempionate 8-as, jaunimo čempionate 12-as. Paprastai aš nelinkęs dalinti pagyrimų, nes jie dažnai sugadina sportininką: per anksti pradeda džiaugtis įveiktais sunkumais, nors dar ilgas kelias laukia priekyje. Nemažai sportininkų yra tapę Lietuvos čempionato nugalėtojais ir prizininkais – tai irgi nėra taip lengvai pasiekama.

Kur sėmėtės treniravimo paslapčių?

Be standartinio magistratūros sporto srities diplomo žinių, stengiuosi analizuoti savo patirtį, konsultuotis su kolegomis ar elementariai skaityti tos srities knygas ir straipsnius. Dalis žinių ateina bandymų ir klaidų metodu.

Kaip sekasi treniruoti jaunąją kartą?

Tikiuosi, kad gerai (šypsosi). Kaip treneris laimėjau paskutines Lietuvos jaunučių žaidynes. Mano komandos nariai puikiai pasirodo Lietuvos varžybose. 2019 m. mūsų klubas laimėjo Lietuvos baidurių ir kanojų irklavimo federacijos organizuotą Lietuvos klubų jaunučių čempionato bendrą įskaitą. Nors šiuo metu sekasi puikiai, manau trenerio darbe yra šiek tiek ir sėkmės. Kad ir kiek žinių turėsi, jei nebus kas jas tinkamai įgyvendina, jos visos bus

beprasmiškas. Laukiu, kuo pasibaigs šiuo metu vykstantis karantino laikotarpis, nes panašu, kad dabar puikus metas auksui išlįsti iš pelenų. Po karantino bus aišku kas tikrai siekia rezultato, o kas tik apsimetinėjo.

Kaip sekasi teisėjauti ?

Varžybose teisėjauti pradėjau prieš daugiau nei septynis metus, kai tapau federacijos teisėjų tarybos pirmininku. Šiuo metu esu tarptautinės kategorijos teisėjas (Lietuvoje esame keturiose, Panevėžio sporto centro direktorius Saulius Raziūnas vienas iš šio ketverteto) ir nemažai teko teisėjauti aukšto rango varžybų. Gautą patirtį stengiuosi perkelti į Lietuvoje vykdomas varžybas, užmegzti kontaktus ir dalintis gera patirtimi. Teko prisidėti ir prie Trakuose vykdyto Pasaulio meistrų čempionato kuriame buvau vyriausiuoju teisėju. Organizuojant šias varžybas įgijau daug patirties ir dabar didesnių renginių organizavimą regiu kitomis akimis.

Kokio sąlygos jauniems irkluotojams sudarytos sporto gimnazijoje?

Jei vienu žodžiu – puikios. Panevėžys turi labai palankias sąlygas irkluotojams: pradedant gamtinėmis sąlygomis ir baigiant sporto bazėmis. Besimokantys sporto gimnazijoje turi sudarytas

galimybes daryti dvi treniruotes per dieną, o dešimties minučių spinduliu nuo mokyklos (bendrabočio) yra visos reikalingos mums bazės: irklavimo bazė, baseinas, sporto salė, maniežas. Sportininkai aprūpinti inventoriu. Verta pažymėti, kad irkluoti upėje metų pradžioje ir pabaigoje yra didelis privalumas, nes upė neužšąla ir esant vėjuotai dienai pačioje upėje nesijaučia vėjo. Sportininkai lieka turėti svajonę ir ryžto, o mes padėsime ją pasiekti.

Dėkojame už pokalbį

Nuotr. trenerio V. Vaičikonio asmeninio archyvo
Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazijos informacija

